

ningsdatabaser - og registre forstås oversigter om samtlige abonnenter, der ønsker deres nummeroplysningsdata offentliggjort, i modsætning til specialiserede registre f.eks. over bestemte typer erhvervsdrivende eller lignende. I praksis vil brugeren skulle rette henvendelse til udbyderen og bede om en udskrift af de oplysninger, udbyderen har registreret om den pågældende.

Med hensyn til de nærmere rammer for adgangen til at kontrollere egne nummeroplysningsdata, herunder særligt hyppigheden heraf, henvises der til den almindelige register- og databeskyttelseslovgivnings regler.

Til nr. 2

Det er hensigten, at Telestyrelsen skal kunne føre tilsyn med, at udbydere af teletjenesterne overholder slutbrugernes ret til at blive optaget i databaser og kontrollere oplysninger om egne data, som omhandlet i lovforslagets § 2, nr. 1. Ved udbydere af teletjenester forstås også udbydere af nummeroplysningstjenester.

Til § 3

Det vil i de pågældende regler om nummeroplysnings- og alarmtjenester blive præciseret, at disse gælder både for mobil- og fastnetområdet.

Til § 4

Det generelle sigte med de i § 4 foreslåede samlede ændringer i samtrafikloven er at sikre, at også tjenesteudbyderaftaler omfattes af denne lov, på lige fod med andre former for samtrafikaftaler.

Dette udgangspunkt fraviger lovforslaget på to punkter:

- 1) Tjenesteudbyderaftaler vil i modsætning til andre samtrafikaftaler ikke blive omfattet af samtrafiklovens § 4 om indsendelse og offentliggørelse af aftaler. Dette har nogle afledte konsekvenser for så vidt angår kontrollen med at lovens bestemmelser overholdes, når der indgås tjenesteudbyderaftaler, idet dokumentation herfor med de foreslåede lovbestemmelser alene kræves forelagt Telestyrelsen. Både Telestyrelsen og den eller de involverede parter kan imidlertid anmode om, at dokumentation fremlægges.
- 2) Samtrafiklovens bestemmelser om beregning af samtrafikpriser finder alene anvendelse på tjenesteudbyderaftaler, såfremt Telestyrelsen, ud fra en vurdering af at dette er berettiget for at sikre reel konkurrence, træffer afgørelse om, at disse finder anvendelse på den konkrete tjenesteudbyderaftale.

Også på dette punkt kan den eller de involverede parter anmode om, at der træffes afgørelse.

Når der på de to ovenfor nævnte punkter på nuværende tidspunkt er valgt en anden reguleringsmodel end den, der er gældende for de øvrige samtrafikaftaler, skyldes dette, at der for indværende er usikkerhed om, hvorvidt det samlede sæt af EU-direktiver på teleområdet, som på nogle punkter har karakter af harmoniseringsregulering, giver mulighed for, at der i de enkelte medlemsstater gennemføres lovgivning om offentliggørelse og/eller generel prisregulering også af tjenesteudbyderaftaler. Det er hensigten via drøftelse med EU-Kommissionen at søge denne usikkerhed afklaret, m.h.p. eventuel yderligere regulering efterfølgende.

M.h.t. samtrafiklovens tilsyns-, mæglings-, og afgørelsesbestemmelser, og de parallelle bestemmelser om Konkurrencerådets og Teleklagenævnets kompetence, finder disse i fuldt omfang anvendelse også på tjenesteudbyderaftaler.

Til nr. 1-5

Det præciseres med de foreslåede bestemmelser, at samtrafikloven også finder anvendelse på tjenesteudbyderaftaler. Det præciseres, at begrebet tjenesteudbyderaftaler dækker alle former for aftaler om adgang til telenet på særlige vilkår.

Som eksempel på de således omfattede typer aftaler kan nævnes aftaler om en gros indkøb af et bestemt antal samtaleminutter hos en udbyder med en stærk markedsposition m.h.p. videresalg heraf. Der er ikke med de foreslåede lovændringer foretaget nogen nærmere afgrænsning af begrebet tjenesteudbyderaftaler, idet det overordnede sigte, i overensstemmelse med betragtningerne i samtrafikdirektivet, er at stimulere udviklingen af nye typer teletjenester, og herunder at fremme udviklingen af nye former for samtrafik og særlig netadgang. Sigtet er således en bred og dynamisk afgrænsning af begrebet tjenesteudbyderaftaler med udgangspunkt i den konkrete udvikling på konkurrencemarkedet.

Det er fortsat, jf. også lovbemærkningerne til lov nr. 391 af 10. juni 1997 om ændring af samtrafikloven, hensigten, at loven skal kunne påberåbes både af net- og/eller tjenesteudbydere der udbyder offentligt tilgængelige tjenester, og af udbydere der alene udbyder tjenester til lukkede brugergrupper. Dette gælder både m.h.t. indgåelse af aftaler om udveksling af trafik (koblet samtrafik) og m.h.t. tjenesteudbyderaftaler. Ligeledes er det ikke en forudsætning for at kunne påberåbe sig lovens bestemmelser, at man som udbyder